

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

radioens udsendelser. Disse spilleregler, disse publiceringsregler, blev fastlagt ved et samarbejde mellem en kreds bestående af chefredaktører og journalister fra journalisterne organisation samt repræsentanter for Danmarks radios egne programmedarbejdere, radiatorådet og Danmarks radios embedsmandsmæssige ledelse. Senere blev disse publiceringsregler tiltrådt af den danske presses telegramudvalg og af Dansk Journalistforbund.

Med hensyn til berigtigelser — og det er måske, det væsentligste punkt — vil jeg henlede opmærksomheden på, at publiceringsreglerne indeholder følgende bestemmelse i deres afsnit 2, punkt 14:

„Er der i en udsendelse bragt urigtige oplysninger, skal berigtigelse bringes snarest muligt og tillige så vidt gørligt i samme program eller udsendelsestid, hvori den urigtige meddelelse fremkom. En berigtigelse skal altid underkastes nøje kontrol og må ikke fremmes for hurtighedens skyld på pålidelighedens bekostning.“

Så vidt er man altså nået på dette område i øjeblikket. Men jeg vil gerne tilføje, at spørgsmålet om muligheden for udarbejdelse af fælles nordiske regler om berigtigelser for øjeblikket er under overvejelse i Sveriges radio, som har påtaget sig en nordisk koordineringsopgave; der er altså et arbejde, der pågår endnu, så vi kan sikkert vente en endnu klarere udformning af berigtigelsespligter og øvrige beskyttelsesrettigheder.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen var også inde på, at det i og for sig var på tide inden alt for længe at få en principdebat om hele monoopolet, om radioens almindelige virksomhed og om principperne for denne virksomhed. Hvorvidt det skal føre til, at der skal konkurrence i æteren, ved jeg ikke. Jeg har bemærket i et dagbladsreferat fra i sommer, at det ærede medlem hr. Lembourn har sagt — hvis jeg må citere fra dagbladet B.T. for den 7. juli —:

„Hvis ikke kulturminister Hans Sølvhøj selv tager initiativ til at skabe konkurrence i æteren — både for radio og fjernsyn — vil det konservative folkeparti stille forslag herom i den kommende folketingsamling.“

Jeg ved ikke, om dette synspunkt principielt er fastholdt, om man eventuelt vil afvente senere diskussioner; men jeg synes i og for sig ikke, der kan være nogen anledning for mig til at polemisere imod, at det kommer frem her. Det er rigtigt at få en debat om, hvorvidt monoopolet er rimeligt; det er rigtigt at få en debat om monoopolets almindelige arbejdsvilkår.

Både det ærede medlem hr. Helveg Petersen og det ærede medlem hr. Niels Matthiasen var inde på den fejlmargen, der kan siges at være i private statistikker som den, det ærede medlem hr. Thisted Knudsen er kommet frem med her. Jeg ved ikke, hvor meget vægt man kan lægge på dem; jeg forstår udmærket, at de har gjort indtryk på dem, der modtager disse breve. Om man kan drage generelle slutninger af dem, må jeg derimod tvivle lidt på. Men jeg synes, det er rigtigt, at man følger udviklingen et stykke tid, at man tager sig god tid, og at man så forsøger at vurdere, hvordan den almindelige publikums mæssige indstilling er over for denne TV-avis.

Det ærede medlem hr. Iver Poulsen var i mere generel forstand inde på, at regnskaberne gerne skulle være så offentlige som muligt. Det er jeg også tilhænger af, og jeg håber, at det arbejde, som Danmarks radio i øjeblikket foretager for at finde frem til en mulighed for offentliggørelse af regnskaber for visse udsendelseskategorier, snart vil være afsluttet, så vi kan få nogle tal frem. De almindelige bestemmelser om regnskabsvæsenet, som det ærede medlem strejffede, har jeg allerede talt om; sådanne bestemmelser, som loven foreskriver, fremkom i 1928, 1931, 1933 og 1964.

Det ærede medlem hr. Niels Westerberby nævnte dette med, at monoopolet ligesom kan forandres efter sin ideelle hensigt, alt efter om det er medarbejder Petersen eller medarbejder Jensen, der skal forvalte det og forvalte det suverænt — sådan forstod jeg det ærede medlem. Over for det ærede medlem vil jeg igen pege på disse publiceringsregler, der netop er almindelige forhåndsbestemmelser, som intet har med forhåndscensur at gøre; de er spilleregler, som jeg synes er fornuftige, som radiatorådet og de nævnte instanser har kunnet godtage, og som jeg synes afgiver en vis garanti for fair play og ordentlig information.